

Iste Punktum, har man samlet Bestemmelserne om, i hvilke Tilfælde en af et Fredningsnævn afsagt Kendelse kan eller skal forelægges for Overfredningsnævnet.

Afattelsen af Iste Stykke tilsigter at fastslaa, at enhver af Fredningsnævnet truffet endelig Afgørelse kan indankes for Overfredningsnævnet. En Kendelse kan saaledes indankes, hvad enten den gaar ud paa at træffe Bestemmelse om Fredning, Færdselsret m. v., eller den gaar ud paa, at der intet skal foretages.

Ret til at kræve en Kendelse indanket for Overfredningsnævnet er — foruden Ejeren eller andre i Ejendommen berettigede — tillagt et Ministerium, en i Sagen interesseret Kommunalbestyrelse, jfr. herved Bemærkningerne til § 8, samt en anerkendt Forening eller Institution, uden at Beføjelsen for dennes Vedkommende er gjort afhængig af, om Sagen oprindeligt er rejst paa dens Begæring.

I Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler er Ankefristen fastsat til 4 Uger fra Kendelsens Afsigelse at regne, dog saaledes at Fristen, forsaavidt angaar de Personer, for hvilke Fredningsnævnets Kendelser i Henhold til § 15, Iste Stykke, skal forkyndes, regnes fra Forkyndelsen. Under Hensyn til den foreslaaede Udvidelse af Adgangen til Anke har man fundet det hensigtsmæssigt, at Statsministeren undtagelsesvis, naar særlige Grunde foreligger, skal kunne tillade Anke, naar Andragende herom indgives inden 3 Maaneder efter Kendelsens Afsigelse.

I Paragraffens 3die Stykke har man foreslaaet, at det Beløb af 200 Kr. til Erstatnings Udredelse, der efter den nugældende Lovs § 16, Iste Punktum, er afgørende for, om en af Fredningsnævnet afsagt Kendelse skal forelægges Overfredningsnævnet, forhøjes til 500 Kr.

Den Ministeren efter den nugældende Lovs § 14, 2det Stykke, tillagte Beføjelse til at bestemme, at Kendelser, der gaar ud paa, at intet skal foretages, skal forelægges Overfredningsnævnet, har man som Følge af den her foreslaaede udvidede Adgang til Anke ikke fundet det paakrævet at optage.

Uanset at Overfredningsnævnet er en Ankeinstans, bør det efter Ministeriets Formening være lige saa frit stillet med Hensyn til Fredningens Omfang m. v. som Fredningsnævnet. Den i Paragraffens 4de Stykke foreslaaede nye Bestemmelse er affattet i Overensstemmelse hermed.

I Paragraffens 5te Stykke er indføjet en Bestemmelse om Overfredningsnævnets

Adgang til at hjemvise en Sag til fornyet Behandling af Fredningsnævnet.

Paragraffens 6te Stykke gengiver uændret den nugældende Lovs § 15, Iste Stykke.

Bestemmelserne i 7de Stykke, der er nye, stemmer med gældende Praksis.

Til § 20.

Paragraffens Iste Stykke indeholder med enkelte Ændringer af redaktionel Karakter de i Lov af 15. December 1922 om Ændringer i Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917 omhandlede Bestemmelser om Henskydelse til Taksationskommissionen af Spørgsmaal om Erstatnings Tilkendelse. Man har tilføjet en Bestemmelse om, at Erstatningsspørgsmaalet, naar Ejerne deri er enige, hvilket i enkelte Tilfælde er hændet, kan afgøres i sin Helhed af Overfredningsnævnet. Iøvrigt foreslaar man Taksationskommissionens Opgave begrænset til Udmaaling af Erstatningernes Størrelse. Der foreslaas tillagt Taksationskommissionen Ret til at anvende sagkyndig Bistand.

Det foreslaas paalagt Taksationskommissionen at sende Udskrift af dennes Protokol til alle vedkommende.

Paragraffens 2det Stykke svarer, bortset fra Ændringer af formel Natur, til den nugældende Lovs § 15, 2det Stykke og 3die Stykke, Iste Punktum.

Til § 21.

Man har her fundet det baade hensigtsmæssigt og forsvarligt at foreslaa, at det Beløb af 2 000 Kr. til Erstatnings Udredelse, der efter den nugældende Lovs § 16, 2det Punktum, er afgørende for, om Sagens Fremme udkræver en særlig Bevilling paa Finansloven for Statskassens Andel af Erstatningsbeløbet, forhøjes til 3 000 Kr. Erstatninger, der saaledes ikke kræver særlig Finanslovbevilling, vil for Statskassens Vedkommende blive udredet af det paa de aarlige Finanslove opførte Beløb til Erstatninger.

Til § 22.

Denne Paragraf svarer til den nugældende Lovs § 17, dog at man har anset det for rigtigst udtrykkeligt at udtale, at Bestemmelsen ogsaa gælder Sager angaaende Færdselsret.

Til § 23.

Efter de nugældende Regler i Lovens § 21 er Stillingen med Hensyn til Almenhedens Adgang til den udyrkede og for